

Válka proti šifrování: Austrálie si jde pro vaši komunikaci

zvedavec.news/komentare/2024/04/10068-valka-proti-sifrovani-australie-si-jde-pro-vasi-komunikaci.htm

[Binoy Kampmark](#)

25.4.2024 [Komentáře](#) Témata: [Austrálie a Oceánie](#) 1246 slov

Australská komisařka pro elektronickou bezpečnost Julie Inman Grantová 16. dubna s autoritářskou radostí vydala společně s X Corp a Meta, které vlastní Facebook a Instagram, právní upozornění, aby do 24 hodin odstranily materiál, který podle jejího úřadu zobrazuje „bezdůvodné nebo urážlivé násilí s vysokou mírou dopadu a detailů“. Příslušný materiál obsahoval živě přenášené video s bodným útokem šestnáctiletého mladíka v asyrském ortodoxním kostele Krista Dobrého pastýře v Sydney z předchozího dne. Dva církevní hodnostáři, biskup Mar Mari Emmanuel a páter Isaac Royel, byli zraněni.

Lidé ze společnosti X a její výkonný ředitel Elon Musk prosili o odklad a rozhodli se omezit obecný přístup k grafickým detailům videa pouze v Austrálii. Ti, kdo se nacházejí mimo Austrálii, a ti, kdo mají virtuální privátní síť (VPN), budou mít k videu nerušený přístup. Rozčilená a podrážděná Grantová se obrátila na australský federální soud, aby dosáhla předběžného opatření, které by společnosti X nařídilo skrýt příspěvky před globálními uživateli s hygienickým upozorněním do doby, než bude o věci definitivně rozhodnuto. Ačkoli má Musk nohy i rozum málokdy na zemi, nebyl zdaleka tak necitlivý, když Grantovou označil za „cenzurního komisaře“, který „požaduje *globální* zákazy obsahu“. U soudu bude společnost tvrdit, že Grantové úřad nemá žádnou pravomoc diktovat, co má online platforma zveřejňovat pro globální uživatele

Tato válka rozmělnující, nanicovaté cenzury – což je to, oč tu běží – byla předebranou k tomu, aby se do boje zapojili další agenti informační kontroly a paranoie. Například labouristická Albánská vláda s podporou konzervativní opozice zakroužkovala Muska a otázky vyjadřování smísila s otázkami osobnosti. „Je to egoista,“ rozohnil se premiér Anthony Albanese, „někdo, kdo se naprosto vymyká hodnotám, které australské rodiny vyznávají, a to způsobuje velké trápení.“

Hru na hodnoty, vždy podezřelou a mermomocí, hrají také orgány činné v trestním řízení. Právě jejich nově objevená přítomnost v této debatě by měla členy široké veřejnosti znepokojovat. Ti mají být poučováni, považováni za nezralé a neschopné uplatňovat svá práva nebo dodržovat povinnosti občanů australské společnosti.

Máme tu prskající obavy australského policejního komisaře Reece Kershawa, který tvrdí, že děti (vždy se hodí je předhodit) a zranitelné skupiny (opět příhodný odkaz) jsou „očarovány online kotlem extremistického jedu na otevřeném i temném webu“. Tato

zmatená slova v jeho projevu před Národním tiskovým klubem v Canbeře jsou výstřely do prázdna. „Samotná povaha sociálních médií umožňuje, aby se tento extremistický jed téměř okamžitě rozprskl po celém světě.“

Důležité je, že Kershawův projev z 24. dubna nese všechny znepokojivé známky tvrdého útoku nejen na obsah, který má být na internetu konzumován, ale i na způsob sdílení komunikace. A co lepšího by se dalo udělat, kdyby se jako politická berlička použily děti? „Dříve jsme děti varovali před nebezpečím cizích lidí, ale nyní je třeba učit děti o podvodnících v digitálním světě.“ Matný, lehce rozverný tón je nezaměnitelný. „Musíme jim neustále zdůrazňovat, že lidé nejsou vždy těmi, za které se na internetu vydávají; a to platí i pro obrázky a informace.“ To je pravda, ale totéž platí i pro vládní úředníky a politiky v první linii, kteří si z lživosti dělají svou živnost.

Další známkou stahujících se bouřkových mraků proti volnému sdílení informací na technologických platformách je vystoupení australské domácí špiónážní agentury ASIO. Vedle Kershawa v Národním tiskovém klubu hovořil o nebezpečném impériu šifrovaných rozhovorů i šéf této agentury Mike Burgess. Existuje řada Australanů, varuje Burgess, kteří využívají chatovací platformy „ke komunikaci s offshorovými extremisty, sdílejí odpornou propagandu, zveřejňují tipy na podomácku vyrobené zbraně a diskutují o tom, jak vyprovokovat rasovou válku“.

Následuje nevyhnutelný nářek nad překážkami a omezeními – tedy věcmi, které mají chránit občany před zásahy policejního státu. „Schopnost ASIO vyšetřovat je vážně ohrožena. My a naši partneři samozřejmě uděláme vše, co je v našich silách, abychom zabránili terorismu a sabotážím, a proto vynakládáme značné prostředky na monitorování zúčastněných Australanů.“ Mezi ně se můžete počítat i vy, milý čtenáři.

Kershaw rovněž není příznivcem šifrované platformy. Řečeno nadčasovým jazykem otcovské policie, vše, co umožňuje veřejnou komunikaci zpráv, musí nejprve získat státní souhlas. „Uznáváme roli, kterou technologie jako end-to-end šifrování hrají při ochraně osobních údajů, soukromí a kybernetické bezpečnosti, ale neexistuje absolutní právo na soukromí.“

Právě proto Burgess prohlašuje, že „mít zákonný a cílený přístup ke komunikaci extremistů“ by zpravodajské a bezpečnostní komunitě velmi usnadnilo práci. Bude samozřejmě na vládě, aby určila, co považuje za extremistické a vhodné, což je úkol, pro který se často nehodí. Po prolomení šifrovacího klíče bude veškerá komunikace férovou hrou.

Pokud jde o vlády, autoritářské režimy nemají monopol na podezírání a fixaci na udržení obyvatelstva pod kontrolou. V idyle nevědomosti může mezi poslušnými, nezpochybnitelnými a mozkově neaktivními lidmi panovat mír. Australský přístup k cenzuře a kontrole, pramenící z jeho původu coby mučivé trestní výspy britského impéria, je děsivě zdlouhavý. Její postoj k internetu je podezřavý, znepokojivý a zakomplexovaný.

Vládní ministři u protinožců nevidí svět vyspělých účastníků hledajících informace, ale inspirovaných teroristů, aktivních pedofilů a hlučných extremistů, kteří se baví ve stínech a chytají nic netušící. Takové úřednictvo reprezentují takové osobnosti, jako je bývalý labouristický ministr komunikací Stephen Conroy, který naštěstí v době svého působení nezavedl povinný internetový filtr, nebo takové odporné produkty regulačního zásahu, jako je zákon Commonwealthu o online bezpečnosti z roku 2021, na který horlivě dohlíží komisař Grant a který je předmětem Muskova hněvu.

Věk internetu a celosvětové sítě je něco, co lze obdivovat i nenávidět. Kapitalismus dohledu je velmi odporný a zlověstný. Ale ASIO, australská federální policie, australská vláda a další agentury si z toho nic nedělají. Technologičtí giganti skutečně rozleptali soukromí při komodifikaci dat, ale mnozí si stále uchovávají zarputilé zbytky připomínek svobody v podobě šifrované komunikace a diskusních platforem. Mít přístup k těmto prostředkům veřejného snažení zůstává svatým grálem strážců zákona, vládních byrokratů a ustrašených politiků na celém světě.

Warring Against Encryption: Australia Is Coming for Your Communications vyšel 24.4.2024 na Global Reseach. Překlad v ceně 418 Kč Zvědavec.

Poznámka editora

Není to jenom Austrálie, které vadí šifrovaná komunikace občanů. Mám zajímavou zkušenost. Už léta používám emailovou platformu fastmail.fm v její placené(a tudíž šířené) verzi. Nedávno jsem něco zkoušel s digitálním podpisem v emailech. Jak možná víte, digitální podpis SMIME umožňuje nejen zprávu v emailu podepsat, ale také zašifrovat. Všechny své emaily automaticky digitálně podepisuji, ale nešifruji protože k šifrování je třeba, aby i příjemce měl digitální podpis, a to bohužel v posledních 20 letech **nemá nikdo z těch, kterým píšu**. Nicméně v rámci testování jsem instaloval digitální podpis i na můj druhý email u seznam.cz a poslal šifrovaný email z fastmail.fm na seznam.cz. Došel bez problémů. Ale obráceným směrem nedorazil. Šifrovaný email z seznam.cz na fastmail.fm se v tichosti a bez varování ztratil. Opakoval jsem pokus několikrát a výsledek byl vždy stejný. Zajímavé bylo, že tentýž text odeslaný nešifrovaně z seznam.cz na fastmail.fm došel bez problémů. Ztrácel se pouze tehdy, byl-li šifrován.

Napsal jsem dopis na technickou podporu fastmail.fm, popsal svůj problém a ptal se, proč se u nich ztrácejí šifrované emaily. Měli jste vidět, jak se kroutili. Můj dotaz jim byl zjevně nepříjemný. Odmítali možnost, že by nedoručovali šifrované emaily. Snažili se to okecat, ale poslal jsem jim dostatek osvědčujících důkazů.

Uběhly dva dny. A najednou to začalo fungovat. V tichosti to opravili. Šifrovaný email teď chodí oběma směry.

Chci tím obsáhlým popisem upozornit na jedno. Oni se opravdu snaží ztížit lidem možnost, aby se bavili mezi sebou bez ucha Velkého Bratra nad nimi. Když je přistihnete při činu, stáhnout ocas mezi nohy a jakž takž to opraví (dobře vědí, že je to protiústavní), ale na jak dlouho?

Známka 1.0 (hodnotilo 15)

Oznámkuje kvalitu článku jako ve škole
(1-výborný, 5-hrozný)

1 2 3 4 5

Diskuze

3 příspěvků

(3 nové)

odeslat jako odkaz

odeslat text článku

vytisknout

uložit jako PDF